

THEATER

DAG Vlieg

Van René van 't Hof, door Rudolphi Producties, eindregie Beppie Melissen

Toneelschuur Haarlem, 18/10.
 Tournee t/m 19/12.
 viarudolphi.nl

Het verschil, en de magie van wat Van 't Hof doet, zit hem in de details.

Zoals Mr. Bean vroeger door zijn huisje scharrelde en met de grootst mogelijk moeite de eenvoudigste klusjes opknapt, zo staat René van 't Hof op het podium in zijn solo, getiteld *Dag vlieg*.

Van 't Hof is als mime-speler een van de besten. Met zijn stakerige lichaam, dat de ongemakkelijkste houdingen kan aannemen, zijn treurige oogopslag en zijn sorry-dat-ik-besta-stem kan hij als geen ander mannen uitbeelden die het ook allemaal niet meer weten. Soms dieptreurig, soms geestig. Het verschil, en de magie van wat hij doet, zit hem in de details: een net te ver afgezakte onderbroek, een scheve voet.

Het personage dat Van 't Hof in *Dag vlieg* speelt, is van de geestige soort. Het is een oud mannetje. Hij loopt moeizaam en houdt zich staande aan de ouderwetse meubels in zijn huis. Een broek aantrekken is een choreografie op zich. Een glas uit een klemmend kastje pakken net zo. En als hij dan eindelijk zit, vliegt er een vlieg de kamer

René van 't Hof Foto Ben van Duin

in. Een nieuwe uitdaging voor de man die heel de voorstelling naam- en tekstloos blijft.

Dan slaat halverwege de sfeer om. Komedie wordt treurspel, slapstick wordt machteloosheid. Het is een eigenaardig moment. Van 't Hof vangt de vlieg in zijn onderbroek en lijkt een beetje opgewonden te raken van dat gezoem in zijn kruis. Dan verandert hij zelf in een vlieg. Het tot dan toe onopvallende geluidsdecor van Wim Conrad zwelt aan en op dat onaangename elektronische gezoem vliegt het mannetje nu behendig door zijn huisje.

Er is de voor de hand liggende associatie met Kafka's *Die Verwandlung*. Maar deze transformatie is halfslachtig, want aan het einde is Van 't Hof weer die oude, eenzame man. Er zijn geluiden te horen van op straat spelende kinderen, een absurd radio-interview, en nog andere vervreemdende elementen. Alleen is de magie nu verbroken. Het tragikomische einde werkt daardoor niet goed. De ontroering is verdwenen.

Vincent Kouters

